

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšera a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **P. Ch.**, zastoupený Mgr. Monikou Ipserovou, advokátkou se sídlem Sladkovského 505, Pardubice, proti žalovanému: **Magistrát města Pardubice**, se sídlem Pernštýnské náměstí 1, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 30. 3. 2020, č. j. 52 A 104/2019 - 59,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad městského obvodu Pardubice V (dále též „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 28. 2. 2019, č. j. 6878/2018/OIS/Fa-7, uložil žalobci podle § 62 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) pořádkovou pokutu za „*nedostavení se na předvolání k podání svědeckví*“. Žalobce napadl rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvoláním. Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 7. 2019, č. j. OSA/PO-10/19/22, bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změněno tak, že pořádková pokuta se žalobci ukládá „*za nedostavení se na základě předvolání bez náležité omluvy k podání svědecké výpovědi dne 27. 2. 2019 v 13.30 hodin v budově správního orgánu*“.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou. Shora označeným rozsudkem Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále též „krajský soud“) žalobu zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

[4] Požádal i o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že v důsledku právních účinků rozhodnutí správních orgánů a napadeného rozsudku krajského soudu mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám (žalovanému, resp. správnímu orgánu I. stupně) a přiznání odkladného účinku není současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel se nachází v nepříznivé osobní a majetkové situaci (k tomu zejména uvedl, že je osobou nezaměstnanou, pečuje v domácím prostředí o svoji manželku H. Ch., která je imobilní, upoutaná na invalidní vozík a ve III. stupni invalidity, je nemajetný, odkázaný finančně pouze na invalidní důchod manželky a příspěvek na bydlení). Tyto skutečnosti stěžovatel osvědčil již v řízení před krajským soudem, ve kterém bylo vyhověno jeho návrhu na přiznání odkladného účinku.

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku zejména uvedl, že nemá důvod zpochybňovat tvrzení stěžovatele a ponechává rozhodnutí o této otázce plně na kasačním soudu.

[6] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud shledal splnění uvedených podmínek. Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal v potaz stěžovatelem tvrzené (a žalovaným nezpochybněné) skutečnosti, tj. že se nachází v nepříznivé osobní a majetkové situaci (je osobou nezaměstnanou; pečuje osobně v domácím prostředí o svoji manželku H. Ch., která je imobilní, upoutaná na invalidní vozík a ve III. stupni invalidity; je nemajetný a žije pouze z invalidního důchodu manželky a příspěvku na bydlení), ze kterých vycházel i Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, a to jak v případě přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupkyně stěžovateli z řad advokátů, tak i v případě usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě. S krajským soudem lze souhlasit i v tom, že ačkoliv se předmětná pořádková pokuta může jevit jako nikoliv vysoká, s ohledem na konkrétní majetkové poměry stěžovatele může v jeho případě i zaplacení takové pokuty představovat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., přičemž není zřejmé, jaká újma by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. V této souvislosti odkazuje zdejší soud i na vyjádření žalovaného, který mj. uvedl, že předmětná částka nedosahuje takové výše, aby správní orgán I. stupně, do jehož rozpočtu náleží, odklad uhrazení významně pocítil. Z ničeho nevyplývá ani to, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud shledal, že v posuzované věci byly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[9] Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé. Nejvyšší správní soud dodává, že o předmětné žádosti mohl rozhodnout až poté, co mu bylo doručeno doplnění kasační stížnosti, resp. zaslány správní spisy a vyjádření žalovaného (podpůrně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 73/2012 - 17, ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 Afs 68/2016 - 32 atp.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu